

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 14 sierpnia 2020 r.

DIH-2.709.39.2020.PŁ

DECYZJA DIH-2 Nr 134/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), zwanej dalej: Kpa, art. 35 a pkt 9 lit. a, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), zwanej dalej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 1668, z późn. zm.), zwanej dalej ustawą o Inspekcji Handlowej

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania opatrzonego datą 9 kwietnia 2020 r., nadanego listem poleconym w dniu 1 lipca 2020 r. wniesionego przez przedsiębiorcę Pana [...] prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą MOTO KĄT [...], adres: [...], 55-080 Kąty Wrocławskie (zwanego dalej: Przedsiębiorcą lub Stroną), od decyzji Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 10 czerwca 2020 r. (sygn. KBP-NU.8361.13.2020) wymierzającej administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych), w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że Przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego nie wystawiał, świadectw jakości dla paliw stałych wprowadzanych do obrotu, co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ust. 1 ww. ustawy

postanawia
utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z dnia 9 lipca 2020 r. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez Pełnomocnika Strony wraz z aktami sprawy KBP-NU.8361.13.2020.

Inspektorzy reprezentujący Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej działając na podstawie upoważnienia numer 8/KBP-NU/2020, w dniu 16 stycznia 2020 r. przeprowadzili kontrolę dotyczącą m.in. przestrzegania obowiązków, o których mowa w przepisach art. 6b, art. 6c, art. 6d oraz zakazu wynikającego z art. 7 ust. 7a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), zwanej dalej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz kontrolę jakości paliw stałych. Czynności kontrolne podjęto i przeprowadzono w dodatkowym stałym miejscu wykonywania działalności przy ul. [...] w Kątach Wrocławskich. Kontrolę przeprowadzono w obecności Przedsiębiorcy.

W toku kontroli ustalono, że Przedsiębiorca oferował do sprzedaży następujące paliwa stałe:

- 1) węgiel kamienny w opakowaniach jednostkowych po 25 kg, w sortymencie ekogroszek (OGIENŃ ULTRA) w ilości 28,425 tony
- 2) węgiel kamienny w opakowaniach jednostkowych po 25 kg, w sortymencie groszek (OGIENŃ) w ilości 9 ton.

W trakcie kontroli z partii paliwa stałego w opakowaniach jednostkowych, tj. węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek (OGIENŃ ULTRA) pobrano próbkę paliwa stałego przeznaczoną do badań i próbkę kontrolną, czynność ta została udokumentowana protokołem pobrania próbek paliwa stałych nr 000014 z dnia 16 stycznia 2020 r.

Na pobrany do badań sortyment węgla kamiennego kontrolowany Przedsiębiorca nie wystawiał świadectw jakości.

Przedsiębiorca okazał dokumenty potwierdzające pochodzenie i parametry jakościowe ww. partii węgla w postaci:

- 1) faktury VAT nr 345/01/2020 z dnia 14 stycznia 2020 r. wystawionej przez SIBUGOLPL Sp. z o. o.,
- 2) faktury VAT nr 166/11/2019 z dnia 12 listopada 2019 r. wystawionej przez SIBUGOLPL Sp. z o. o.,
- 3) świadectwa jakości paliw stałych nr SJ/2019 z dnia 1 października 2019 r. wystawionego przez SIBUGOLPL Sp. z o. o.,
- 4) raportu z kontroli nr 13_2/62/IRE/2019 z dnia 27 września 2019 r. dotyczącego węgla kamiennego deklarowanego jako węgiel kamienny 13-60 mm, wystawionego przez IReast Sp. z o. o., ul. Robotnicza 3, 21-540 Małaszewicze,

które zostały dołączone do akt kontroli.

Łączna wartość partii węgla kamiennego wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli nie przekraczała kwoty 200.000 zł.

Inspektorzy reprezentujący Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej ustalili, że Przedsiębiorca nie wystawiał świadectw jakości dla wprowadzanych do obrotu paliw stałych. W związku z powyższym Inspektorzy przesłuchali kontrolowanego Przedsiębiorcę w charakterze strony. Przedsiębiorca wyjaśnił, że niewłaściwie zinterpretował wymagania nałożone przez przepisy prawa w ten sposób, iż do każdej sprzedaży węgla przekazywał nabywcom kserokopie świadectw jakości przekazanych przez dostawcę SIBUGOLPL Sp. z o. o. Przedsiębiorca nie miał świadomości, iż jako wprowadzający do obrotu paliwo stałe również musi sporządzić własne świadectwo, a tym bardziej przechowywać je przez okres 2 lat od momentu wystawienia. Protokół przesłuchania Strony załączono do akt kontroli.

Przedsiębiorca został pouczone o obowiązujących przepisach prawa w zakresie prawidłowego sporządzania, przekazywania i archiwizowania świadectw jakości dla paliw stałych.

W dniu kontroli Przedsiębiorca zobowiązał się do prawidłowego sporządzania, przekazywania oraz ewidencjonowania przez okres 2 lat wystawionych przez siebie świadectw jakości.

Ponadto ustalono, że Strona nie wprowadza do obrotu paliw stałych wymienionych w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z dnia 16 stycznia 2020 r. nr akt kontroli KBP-NU.8361.13.2020, który został sporządzony i odczytany w miejscu przeprowadzenia kontroli. Strona została prawidłowo pouczone o możliwości zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Przedsiębiorca podpisał ww. protokół bez uwag i nie skorzystał z prawa do wniesienia uwag na piśmie.

Strona w piśmie z dnia 18 stycznia 2020 r. przesłanym e-mailem do Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej złożyła wyjaśnienia i wskazała, że jej

główną działalnością jest prowadzenie Stacji Kontroli Pojazdów, zaś sprzedaż węgla jest działalnością poboczną, którą rozpoczęła w połowie roku 2019. Przedsiębiorca jest dealerem firmy SIBUGOLPL Sp. z o. o., a prowadzony punkt sprzedaży jest z założenia przeznaczony dla drobnych odbiorców, kupujących małe ilości (100 – 200 kg) w celu przetestowania węgla, który nie jest znany na lokalnym rynku. Większe partie dostarczane są w tej samej cenie przez firmę SIBUGOLPL Sp. z o. o. Strona wyjaśniła, iż była przekonana, że prowadzona dokumentacja jest prawidłowa, oraz że świadectwo jakości wystawione przez importera jest dokumentem prawidłowym. Ponadto Przedsiębiorca poinformował, że po stwierdzeniu uchybienia zmienił dokumentację i obecnie wystawia świadectwa jakości w prawidłowej formie.

Za pismem z dnia 6 lutego 2020 r. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przesłał Przedsiębiorcy sprawozdanie z badań nr P-100/20 próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań o numerze 0059/20/6249 i poinformował, że przedmiotowe paliwo stałe spełnia wymagania jakościowe określone w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890) dla tego rodzaju paliwa. Ponadto Strona została poinformowana, że w związku ze stwierdzonym podczas kontroli naruszeniem art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie można było ocenić zgodności parametrów badanego paliwa stałego z wartościami wskazanymi w świadectwie jakości.

Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z dnia 9 marca 2020 r. zawiadomił Stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. a i art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz zwrócił się o przekazanie informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2018. Organ I instancji poinformował Stronę, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Pismo zostało doręczone w dniu 7 kwietnia 2020 r.

Strona w piśmie z dnia 9 kwietnia 2020 r. przesłanym e-mailem w dniu 10 kwietnia 2020 r. zwróciła się z prośbą o odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, którą uzasadniła wskazując na trudną sytuację firmy spowodowaną spadkiem obrotów, bieżącymi kosztami utrzymania oraz stratami poniesionymi w wyniku popełnionych na jej szkodę przestępstw. Ponadto Przedsiębiorca poinformował, że w roku 2018 nie wprowadzał do obrotu paliw stałych, ponieważ sprzedaż węgla kamiennego rozpoczął w czerwcu 2019 r. Strona poinformowała o ilości i wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu od momentu rozpoczęcia sprzedaży w roku 2019, do momentu rozpoczęcia kontroli. Strona wskazała, że od osiągniętego ze sprzedaży paliw dochodu należy odliczyć koszty pracy pracowników oraz koszty pracy sprzętu i zakupu środków trwałych, a także programów komputerowych do obsługi sprzedaży paliw stałych.

W dniu 16 kwietnia 2020 r. do siedziby Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wpłynęła przesyłka pocztowa zawierająca ww. pismo.

Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w dniu 10 czerwca 2020 r. wydał decyzję KBP-NU.8361.13.2020, w której w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, nałożył na Stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000 zł za to, że nie wystawiała świadectw jakości dla paliw stałych wprowadzanych do obrotu, co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Decyzja została doręczona w dniu 18 czerwca 2020 r.

Przedsiębiorca z zachowaniem ustawowego terminu złożył odwołanie od decyzji Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 10 czerwca 2020 r. KBP-NU.8361.13.2020, w którym wniósł o umorzenie nałożonej kary pieniężnej w całości. Pismo to opatrzone datą 9 kwietnia 2020 r. zawiera argumentację tożsamą z podniesioną w piśmie opatrzonym tą samą datą dzienną przesłanym w odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania.

Pismem z dnia 21 lipca 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Zawiadomienie zostało doręczone w dniu 23 lipca 2020 r. Strona nie odpowiedziała na otrzymane zawiadomienie.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j. t. Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.) dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zgodnie z art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d przywołanej powyżej ustawy.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. wystawienia świadectwa jakości wprowadzanych do obrotu paliw stałych, w myśl art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli

z dnia 16 stycznia 2019 r. nr akt kontroli KBP-NU.8361.13.2020. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż od czerwca 2019 r. do momentu wszczęcia kontroli tj. do dnia 16 stycznia 2020 r. Przedsiębiorca nie wystawiał świadectw jakości paliw stałych dla wprowadzanych do obrotu paliw stałych. Ponadto ustalono, że Strona wprowadzała do obrotu wyłącznie paliwo stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W dniu rozpoczęcia kontroli na stanie kontrolowanego punktu sprzedaży znajdowały się następujące paliwa stałe w opakowaniach jednostkowych:

- 1) węgiel kamienny, w sortymencie ekogroszek (OGIEŃ ULTRA) w ilości 28,425 tony,
- 2) węgiel kamienny, w sortymencie groszek (OGIEŃ) w ilości 9 ton.

Zgodnie z brzmieniem art. 35 a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości. Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie niewątpliwie wynika, że Strona jest aktywnym przedsiębiorcą, co znajduje swoje odzwierciedlenie w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Ponadto Strona prowadzi działalność gospodarczą polegającą m.in. na sprzedaży paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. W związku z powyższym w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa powyżej była zobowiązana do wystawiania świadectwa jakości paliw stałych. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zgodnie ze stanem faktycznym i prawnym ustalił, że Strona nie realizowała ciążącego na niej ustawowego obowiązku wystawiania świadectw jakości paliw stałych. Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 35a pkt 9 lit. a powyższe ustalenie stanowi wystarczającą przesłankę do nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej, ponieważ organ działa w ramach decyzji związanej. Ustawodawca użył sformułowania: karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości.

Ustalając wysokość kary organ I instancji miał na uwadze art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym wysokość wymierzanej kary pieniężnej wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł;
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Za wartość paliw stałych wprowadzanych do obrotu w dniu rozpoczęcia kontroli organ I instancji przyjął wartość partii węgla kamiennego znajdujących się na stanie kontrolowanej placówki w momencie rozpoczęcia kontroli, która zgodnie z ustaleniami kontroli nie przekraczała kwoty 200.000 zł. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wymierzając Stronie administracyjną karę pieniężną uwzględnił także przesłanki, o których mowa w art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw czyli dotychczasową działalność Przedsiębiorcy czyli, że należy do kategorii mikroprzedsiębiorców oraz fakt, iż w zakresie przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw był kontrolowany po raz pierwszy. Ponadto organ I instancji uwzględnił udzieloną przez Stronę informację o wysokości dochodu uzyskanego z działalności związanej ze sprzedażą paliw stałych. Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej we Wrocławiu nałożył na Stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000 zł. Kwota nałożonej kary mieści się w dolnej granicy przewidzianej przepisem art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Prezes Urzędu

Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że decyzja organu I instancji jest słuszna i zgodna z prawem.

Przeprowadzając ponownie postępowanie organ odwoławczy stwierdził, że w ustalonym stanie faktycznym sprawy brak jest podstaw uzasadniających odstąpienie od wymierzenia Stronie administracyjnej kary pieniężnej. Znajdujące się w aktach sprawy dokumenty w postaci dostarczonych przez dostawcę: raportu z badań sprzedawanego węgla kamiennego, oraz wystawionych przez importera świadectw jakości paliw stałych, których kopie Strona przekazywała swoim klientom nie mogą być uznane za wypełnienie ciężącego na niej obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Jak wyjaśnił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w uzasadnieniu wydanego w innej sprawie wyroku zgodnie z art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw świadectwo jakości zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 3) indywidualny numer świadectwa jakości;
- 4) określenie rodzaju paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości;
- 5) wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania, że określony rodzaj paliwa stałego dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 6) wskazanie wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 7) informację o wymaganiach jakościowych dla paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 8) oświadczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, że paliwo stałe, dla którego jest wystawiane to świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 9) oznaczenie miejsca i datę wystawienia świadectwa jakości;
- 10) podpis przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że ustawodawca w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw posłużył się sformułowaniem: „świadectwo jakości zawiera”, a zatem są to elementy obligatoryjne, jakie musi posiadać każde wystawiane świadectwo jakości. Po drugie [...] z treści art. 6c ust. 1 ustawy o systemie jakości paliw wynika, że wystawienie świadectwa jakości paliw (składającego się z elementów wyszczególnionych w art. 6d tej ustawy) jest obowiązkiem przedsiębiorcy. Przepis ustawy posługuje się tu sformułowaniem „przedsiębiorca (...) wystawia”, zatem jest to kategoryczny i bezwzględny nakaz każdorazowego wystawienia świadectwa jakości zawierającego 10 obligatoryjnych elementów wymienionych w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 17 października 2019 r., sygn. akt. VI SA/Wa 1405/19).

Organ odwoławczy nie kwestionuje faktu, że Strona zaprzestała naruszenia prawa, jednakże nastąpiło to w wyniku kontroli przeprowadzonej przez Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Zważywszy, że przepis art. 6c ust. 1 stanowi, że wystawienie świadectwa jakości winno nastąpić w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, organ odwoławczy stwierdza, że nie jest możliwe następcze wykonanie ww. obowiązku.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że organ I instancji rozważył zgromadzony w sprawie materiał w celu sprawdzenia czy zaistniały przesłanki zastosowania art. 189f § 1 Kpa. Powyższy przepis wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów w sytuacji, gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były wystawiane nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Strona wprawdzie zaprzestała naruszenia prawa, jednakże czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. niewystawianie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowania stwierdził, że słusznie i zgodnie z prawem organ I instancji ustalił, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia. Przeprowadzając ponownie postępowanie organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały okoliczności o których mowa w art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, bowiem następcze wystawienie świadectw jakości paliw stałych nie spełni celów przyświecających obowiązkowi wystawiania świadectw jakości, tj. uporządkowania rynku paliw stałych i uzyskania przez nabywców rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. Powyższe oznacza, że nie spełniły się przesłanki do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, o których mowa w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia, że wskazana w art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw odpowiedzialność ma charakter obiektywny, nie jest uwarunkowana winą przedsiębiorcy, a przewidziana w przytoczonych uprzednio przepisach kara pieniężna jest karą administracyjną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego. Kara pieniężna jest wymierzana na skutek zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że w rozpatrywanej sprawie z materiału dowodowego wynika,

że zaistniał stan niezgodny z treścią przepisów art. 6c ust. 1 i art. 35a pkt 9 lit. a, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Powyższe oznacza również, że organ działa w ramach decyzji związanej i w tej sprawie należy zastosować regułę kolizyjną, ustanowioną w art. 189a § 2 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którą w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 lipca 2018 r., sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18).

Ponadto organ odwoławczy przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że w materiale dowodowym sprawy nie ma informacji, świadczących o tym, że Strona naruszyła obowiązek wystawiania świadectw jakości dla wprowadzanych do obrotu paliw stałych wskutek działania siły wyższej. W związku z powyższym uznał, że nie zaistniały przesłanki do odstąpienia od ukarania Strony w myśl art. 189e Kpa.

Organ odwoławczy przeanalizował akta i wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz przeprowadził dowody służące ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego. Zgodnie z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Wysokość kary określona została w granicach ustalonych w art. 35c pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. od 10.000 zł do 25.000 zł, ponieważ wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego w momencie rozpoczęcia kontroli nie przekraczała kwoty 200 000 zł. Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględniono dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia czyli fakt, że jest mikroprzedsiębiorcą oraz wielkość dochodu z działalności związanej ze sprzedażą węgla. Organ odwoławczy wziął również pod uwagę, że Przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do uchylenia decyzji Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 10 czerwca 2020 r. w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 10.000 zł, z uwagi na niewystawianie, świadectw jakości do wprowadzanych do obrotu, co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania nie znalazł także podstaw dla zastosowania art. 189e i art. 189f Kodeksu postępowania administracyjnego, bowiem w rozpatrywanej sprawie nie ziściły się wskazane w powyższych przepisach przesłanki odstąpienia od ukarania.

Okoliczności przedstawione w odwołaniu Strony mogą stanowić podstawę do zastosowania art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), zgodnie, z którym na wniosek Strony,

w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, organ administracji, który wydał decyzję (w tym przypadku Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej) może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej we Wrocławiu nr konta NBP O/O Wrocław: 82 1010 1674 0032 8722 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. Zgodnie z art. 189i ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.) zaległą administracyjną karą pieniężną jest kara niezapłacona w terminie. Od zaległej administracyjnej kary pieniężnej nalicza się odsetki za zwłokę w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221 poz. 2193, z późn. zm.).

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [...], [...] Kąty Wrocławskie.
- 2) Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej.
- 3) aa.